

Asociația RENINCO ROMANIA

Reteaua Nationala de Informare si Cooperare pentru integrarea in comunitate a copiilor si tinerilor cu cerinte educative speciale

Buletin Informativ nr. 2, anul 6, săptămâna 15 – 21 ianuarie 2018

Cuprins:

- + Noutăți de la Ministerul Educației Naționale
- + 15 ianuarie - Ziua Culturii Naționale
- + Tinerii dezavantajați se vor putea angaja, timp de 24 de luni, în instituțiile publice locale, pentru a dobândi diverse competențe
- + Căutăm oameni interesați de dezvoltare organizațională – anunț FDSC
- + Cum poți reduce riscul de abuz sexual asupra copilului tău. 10 recomandări pentru părinți
- + Cotizația RENINCO - 2018

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

Noutăți

- ❖ **Ordinul ministrului Educației Naționale nr. 3.027/2018 pentru modificarea și completarea Anexei - Regulament - cadru de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar la OMENCS nr. 5079/2016 privind aprobarea ROFUIP**

Data publicării: 09.01.2018

Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar reglementează organizarea și funcționarea unităților de învățământ preuniversitar, denumite în continuare unități de învățământ, în cadrul sistemului de învățământ din România, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, și se aplică în toate unitățile de învățământ.

Ordinul ministrului Educației Naționale nr. 3.027/2018 modifică și completează Anexa-Regulament-cadru de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar la Ordinul ministrului Educației Naționale și Cercetării Științifice nr. 5.079/2016 privind aprobarea

Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar (ROFUIP).

Cadru normativ:

 OMEN 3.027/2018 modificare si completare anexa Regulament-cadru (ROFUIP) 2016

 Regulament cadru 2016_0.pdf

sursa: <http://www.edu.ro/ordinul-ministrului-educa%C8%9Biei-na%C8%9Bionale-nr-30272018-pentru-modificarea-%C8%99i-completarea-anexei>

✚ 15 ianuarie - Ziua Culturii Nationale

Ziua de 15 ianuarie reprezintă data nașterii poetului național al românilor, Mihai Eminescu (1850-1889) și a fost stabilită ca **Zi a Culturii Naționale** prin *Legea nr. 238 din 7 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial nr. 831 din 13 decembrie 2010.*

Teatrul Național de Operetă și Musical "Ion Dacian" realizează în ziua de 15 ianuarie spectacolul de lieduri, arii și duete din operele românești "La steaua care-a răsărit", la Sala Mică a Palatului Național al Copiilor.

La Opera Națională din București se va desfășura luni, 15 ianuarie, *Concertul extraordinar – Ziua culturii naționale*, începând cu ora 18,30, transmis în direct pe frecvențele Radio România Cultural din toată țara și pe www.radioromaniacultural.ro Pe scenă vor evolua soliști ai instituției, Corul Operei Naționale București condus de Daniel Jinga și corul All's Choir. Programul spectacolului va include doar titluri românești, specifice evenimentului.

✚ Tinerii dezavantajați se vor putea angaja, timp de 24 de luni, în instituțiile publice locale, pentru a dobândi diverse competențe

Instituțiile publice locale vor fi implicate în procesul de integrare pe piața muncii a tinerilor dezavantajați, pentru a-i sprijini să capete experiențe, competențe și abilități care vor putea fi valorificate ulterior în mediul privat.

Sunt vizați tinerii cu vârsta între 16 și 26 ani care nu au o vechime în muncă mai mare de 12 luni, care fie se află în sistemul de protecție a copilului sau provin din acesta, fie au cel puțin un copil în întreținere.

Astfel, un procent de 5% din totalul posturilor specifice personalului contractual din instituțiile publice va fi atribuit, în mod exclusiv, tinerilor dezavantajați, pentru o perioadă de 24 de luni, cu condiția ca acestea să fie vacante. La finalul celor 24 de luni, contractul individual de muncă încetează de drept, iar postul va putea fi ocupat de o altă persoană aflată într-o situație similară. Măsura, inițiată de Ministerul Muncii și Justiției Sociale, este prevăzută într-un proiect de lege aprobat, astăzi, de Guvern, în contextul în care integrarea tinerilor dezavantajați pe piața muncii depinde în mod fundamental de existența unor locuri de muncă adecvate necesităților lor.

Este vorba despre un program de tip "*Pasarela*", prin care locurile de muncă din sectorul public pot fi oferite temporar tinerilor dezavantajați, pentru a dobândi "*abilități transferabile*" în joburile din sectorul privat, o măsură prevăzută în *Programul de Guvernare*, la secțiunea "*Șanse reale pentru tineri*".

MMJS – Comunicat de presă - Serviciul Comunicare și Mass Media
sursa: <http://www.mmuncii.ro/j33/index.php/ro/comunicare/comunicate-de-presa/5052-cp-angajare-tineri-dezavantajati-10012018>

Căutăm oameni interesați de dezvoltare organizațională

Fundația pentru Dezvoltarea Societății Civile (FDSC) organizează la București în data de **25 - 26 ianuarie 2018** un eveniment pentru organizații neguvernamentale care lucrează cu tineri cu oportunități reduse care sunt interesate în a implementa instrumente și procese de dezvoltare organizațională.

Dezvoltarea organizațională se referă la planificarea și punerea în aplicare a unui proces de dezvoltare a organizației pentru a fi mai eficientă în îndeplinirea misiunii sale. Dezvoltarea organizațională se axează pe îmbunătățirea eficienței organizației și a oamenilor din cadrul acestora iar natura schimbării organizaționale se află în mijlocul acestei activități. De aceea, este important ca organizațiile să își dorească să se schimbe și să se adapteze prezentului, nevoilor actuale și perspectivelor viitoare. Este organizația voastră pregătită pentru o schimbare?

În cadrul acestui eveniment, participanții vor fi invitați să își evalueze gradul de dezvoltare al organizației la momentul prezent (unde se află organizația?) și să se gândească la viitoare posibilități de dezvoltare în diferite arii de interes (unde vrea să ajungă organizația?). Vom răspunde la aceste întrebări prin aplicarea unui instrument de autoevaluare structurat pe 10 arii prioritare (bună guvernare, aspecte financiare, managementul cunoașterii, monitorizare și evaluare, structură

RENINCO - Buletin Informativ nr.2, anul 6, saptamana 15 – 21 ianuarie 2018

organizațională, leadership, managementul resurselor umane, implicarea beneficiarilor, advocacy, comunicare externă/ branding organizațional) precum și a unui set de exerciții specifice care vin în sprijinul îmbunătățirii ariilor de interes pentru dezvoltarea organizațională.

Propunem un format de eveniment facilitat de o zi și jumătate prin care participanții să se familiarizeze cu utilizarea instrumentelor de dezvoltare organizațională propuse astfel încât să le aplice în cadrul organizațiilor lor, cu suport/ consultanță din partea F.D.S.C.

Agenda preliminară a evenimentului este următoarea:

Ziua 1 - Joi

14.00 – 15.30 – Introducere, prezentare raport European dezvoltare organizațională și matricea de dezvoltare organizațională

15.30 – 16.00 – Pauză de cafea/ ceai

15.30 – 17.00 – Aplicarea matricei de dezvoltare organizațională

Ziua 2 – Vineri

09.30 – 11.00 – Concepte de dezvoltare organizațională, întrebări și răspunsuri

11.00 – 11.30 – Pauză de cafea

11.30 – 13.00 – Prezentarea toolkit-ului de dezvoltare organizațională

13.00 – 14.00 – Pauză de prânz

14.00 – 15.30 - Exerciții de dezvoltare organizațională

15.30 – 16.00 - Pauză de cafea

15.30 – 17.00 – Concluzii, evaluare și planuri de continuare

De ce să participi?

În primul rând pentru că vei avea ocazia să experimentezi instrumente de lucru special realizate pentru organizații de/ pentru tineret, menite să dezvolte diverse arii ale organizației. În al doilea rând, pentru că, dacă îți dorești, organizația pe care o reprezinti va putea beneficia de consultanță pentru aplicarea cât mai specifică a instrumentelor. De asemenea, puteți beneficia de un proces întreg și facilitat de planificare strategică. Nu în ultimul rând, pentru că vei începe să investești sustenabil în organizație și o vei conduce către următorul nivel de dezvoltare.

Selecția participanților: căutăm persoane implicate activ în organizații inclusive de/ pentru tineret care lucrează cu tineri cu oportunități reduse și care:

- Sunt implicate în organizație cu rol de decizie sau direct în acțiuni de dezvoltare organizațională, indiferent de rol (lucrători de tineret, executiv etc)
- Au motivația și capacitatea de a implementa în organizație acțiuni specifice de dezvoltare organizațională
- Sunt motivate să participe pe toată perioada evenimentului (o zi și jumătate)

Perioada de înscrieri este 11 – 18 ianuarie 2018. Înscrierile se realizează prin completarea formularului de candidatură disponibil la adresa: <https://goo.gl/jhEzMg>

Selecția se va realiza potrivit criteriilor mai sus anunțate iar rezultatele se vor comunica începând cu data de 19 ianuarie 2018.

Pentru mai multe informații despre aceste evenimente nu ezitați să ne contactați la adresa de mail vlad.dumitrescu @ fdsc.ro

sursa: stiriong.ro, 10 ianuarie 2018

Cum poți reduce riscul de abuz sexual asupra copilului tău. 10 recomandări pentru părinți

Foto: Imagine generică Guliver Getty Images

Faptele inacceptabile ale polițistului Eugen Stan au zguduit din temelii arhitectura psihologică și emoțională a celor mai mulți dintre noi. Probabil că cei care sunt părinți și-au imaginat – chiar și pentru o secundă – cum s-ar fi simțit dacă copilul lor ar fi fost victima unui astfel de abuz. Aceia care chiar au fost victimele unui abuz sexual în copilărie s-au reîntâlnit cu cele mai terifiante experiențe trăite vreodată. În timp ce mulți alții se întreabă cum este posibil un asemenea fenomen.

Realitatea clinică și studiile de specialitate, dincolo de poveștile de viață pe care le auzim în cabinetele de psihoterapie, ne arată că fenomenul nu este câtuși de puțin rar. La o simplă căutare pe internet, putem găsi statistici înfiorătoare: „Zilnic, 6 copii sunt abuzați sexual în România”; „1 din 6 băieți și 1 din 4 fete sunt victime ale abuzului sexual până la vârsta de 18 ani”. La care aș putea adăuga și destăinuirile cutremurătoare pe care le-am auzit pe parcursul anilor, în calitate de psiholog clinician și psihoterapeut.

Probabil că cea mai contraindicată perspectivă sau atitudine este aceea că „nouă nu ni se poate întâmpla”. Faptele transpuse în cifre ne arată că doar 10% dintre făptașii actelor de abuz sexual sunt persoane străine, 23% sunt tot copii, ceea ce înseamnă că 67% dintre abuzurile sexuale sunt întreprinse de către „cunoscuți” ai copiilor-victime. Iar ceea ce este și mai trist, în majoritatea cazurilor de abuz, copiii abuzați sunt mai mici de 5 ani. Ceea ce înseamnă că pericolul se află mult mai aproape de noi decât am crede. Acesta se poate ascunde în umbra unui vecin de bloc; în spatele

RENINCO - Buletin Informativ nr.2, anul 6, saptamana 15 – 21 ianuarie 2018

privirilor prietenoase ale unui părinte la care ne-am lăsat copilul în vizită; în comportamentele extrem de favorizante pe care le manifestă un antrenor, profesor, educator, îngrijitor față de copilul nostru; și în multe altele locuri aparent sigure.

Adevărul adevărat este că nu-i putem feri 100% pe copiii noștri de riscurile abuzului sexual. În cele mai multe relatări despre abuzurile sexuale pe care le-am auzit, acestea au fost întreprinse de către vecini, cadre didactice, verișori mai mari, unchi, bunici sau persoane care ar fi „trebuit“ să aibă grijă de copii. Iar dacă aceasta este realitatea, dincolo de faptul că ne poate terifia, este înțelept să facem ceva – nu doar să ne blocăm în frică, să amenințăm sau să aruncăm cu judecăți și critici în stânga și în dreapta.

Din punctul meu de vedere, cea mai înțeleaptă alternativă a noastră – părinți, cadre didactice, experți în sănătate mintală și relațională – este să echipăm copiii cu informații care i-ar putea salva de la a deveni victimele unui abuz sexual. În acest material, voi prezenta în special informații destinate prevenției, la care pot apela cu precădere părinții. În zilele următoare vom publica pe **PaginadePsihologie.ro** o anchetă completă asupra fenomenului de abuz sexual, realizată prin contribuția a 10 specialiști din domeniul psihologiei, psihoterapiei, psihiatriei și a serviciilor de protecție socială.

Din păcate, părinții aleg foarte rar să le vorbească copiilor despre ceea ce înseamnă siguranța propriului corp. Jena, pudoarea sau rușinea ne împiedică să le asigurăm o educație sexuală timpurie. Mai apoi, există mitul care ne spune că „este prea devreme“ și „copilul este prea mic“. Sau realitatea faptului că nu vrem să-i speriem pe copii. Sigur că, până într-un punct, toate aceste explicații – să nu le numim justificări sau scuze – au sens; dar este important să ne gândim și la consecințe, la costurile pe care le vor avea de plătit copiii și familiile noastre, din cauza ignoranței sau a unui deficit de educație parentală.

Mai jos, veți regăsi 10 dintre cele mai des întâlnite recomandări de specialitate, prin care părinții ar putea să reducă riscul abuzului sexual asupra copiilor:

1. Să le vorbim copiilor de timpuriu despre (toate) părțile corpului – nu este nevoie să-i băgăm în sperieți pentru a-i ajuta să fie în siguranță. Dar este esențial să-i educăm în așa fel încât aceștia să facă diferența între atingerile potrivite și cele nepotrivite. Încă dinaintea vârstei de 3 ani, este bine ca un copil să știe că anumite părți ale corpului sunt „private“ și că nu-i este permis nimănui să le atingă – cu excepția părinților. A evita să le spunem pe nume anumitor părți ale corpului îi poate face pe copii să creadă că ceva este ciudat sau rușinos la corpul lor, prin urmare vor fi mai puțin deschiși să ne vorbească despre atingerile nepotrivite venite din partea altora. Astfel, cuvintele de genul „penis“, „testicule“, „sâni“, „vagin“, „vulvă“ trebuie folosite cu aceeași dezinvoltură ca și „mână“, „gât“, „spate“, „glezne“, „încheieturi“ etc.

2. Educația sexuală nu înseamnă doar a vorbi despre sex, adesea înseamnă a vorbi și despre diferența dintre privat și public – la vârste foarte mici, copiii nu au nevoie de informații tehnice despre viața sexuală sau actul sexual în sine. Dacă îi ajutăm să eticheteze corect toate părțile corpului, deja am făcut o treabă foarte bună. De asemenea, să nu uităm că pedofilia nu este atât de mult despre sex, pe cât este despre abuz. Este important ca un copil să știe și că părțile sale intime pot fi atinse de către specialiști (de exemplu, un medic) doar dacă părinții sau un îngrijitor al copilului (o persoană de încredere) se află în aceeași încăpăre. Nu este cazul să ne pierdem în povești de genul „unii oameni sunt răi și alții sunt buni“ – este mai înțelept să vorbim despre

comportamentele (atingerile) potrivite și cele nepotrivite. Corpul gol al unui copil poate fi văzut doar de către părinți, în rest corpul acestuia este recomandat să fie văzut cu precădere îmbrăcat, cu excepția cazurilor în care un alt adult de încredere este responsabil de supravegherea lui.

3. Limitele sunt esențiale – și în acest caz nu mă refer doar la varianta obișnuită, în care adultul îi impune limite copilului. Trebuie să ne educăm copiii în așa fel încât și aceștia să învețe să pună deopotrivă limite adulților și altor copii. Mai exact, îi învățăm că au dreptul să spună „NU! Nu ai voie să mă atingi acolo“ și „Nu vreau să te ating acolo“ – să nu uităm că în multe cazuri făptașii (pedofilii) le cer copiilor să-i atingă în zonele intime. Putem chiar să-i încurajăm pe copii că – dacă în astfel de situații adultul sau persoana care-i abuzează nu înțelege cu vorba bună – orice „izbucnire temperamentală“ (tantrum) este bine-venită.

4. Secretele nu sunt mereu o idee bună, ba uneori pot fi chiar una nocivă – deoarece majoritatea făptașilor de abuz sexual profită de ideea de secret și de relație specială. Este indicat ca părinții să transmită cât mai clar faptul că nu există secrete legate de corp. Pedofilii recurg adesea la manipulare și se folosesc de naivitatea copiilor, prin replici de genul: „Îmi place atât de mult să mă joc cu tine, ești o fetiță/un băiețel atât de cuminte, dar dacă spui cuiva, părinții tăi nu ne vor mai lăsa să ne jucăm.“ Sau pot recurge la șantaj și intimidare: „Acesta este secretul nostru. Dar dacă îl divulgi cuiva, le voi spune că a fost ideea ta și vei avea mari probleme.“ Astfel, este de reamintit copilului, din nou și din nou, că niciun adult nu ar trebui să le ceară să păstreze secrete. Ceea ce ar trebui să ne pună pe gânduri și pe noi, atunci când – ca părinți – le cerem celor mici să păstreze secrete. Așadar, trebuie foarte atent învățați cum să discearnă ce anume poate fi spus public și ce anume e cazul să ajungă la urechile părinților, în familie, acolo unde sunt adulți de încredere, care-i pot ajuta.

5. Încrederea în copil este, și de această dată, importantă – nu conțesc să le spun părinților, la toate evenimentele de parenting la care particip, cât de important este să dezvoltăm cu cei mici o relație de încredere și de respect. În tot ceea ce spune sau face copilul, este indicat ca noi să încercăm să înțelegem sensul și motivația – fără să chestionăm, minimalizăm sau pedepsim persoana acestuia. De ce ar veni copilul să ne spună că ceva rău i s-a întâmplat, dacă preconizează că oricum nimeni nu-l va crede, ba mai rău, poate va primi și o bătaie zdravănă pentru că nu a fost „cuminte“ și a creat „probleme“. Atunci când vorbim despre atingerile sau comportamentele nepotrivite din partea altora, este foarte important să-i subliniem explicit copilului că nu ne vom supăra dacă ne va vorbi despre ce a pățit și nici nu-l vom pedepsi în vreun fel.

6. Nimeni nu ar trebui să facă poze în care apar părțile intime ale copilului – acesta este un aspect pe care adesea îl neglijăm ca adulți, dar să nu uităm că adesea pedofilia se manifestă și prin acest gen de comportamente. Din păcate, la nivel mondial există o adevărată epidemie în acest sens, care pune copiii (și, mai nou, adolescenții) în situații de risc – în special, datorită (sau din cauza) internetului. Mesajul-cheie ar trebui să fie: „Nimeni nu-ți face poze și nici nu tu trimiți nimănui poze cu părțile tale intime!“

7. Un limbaj codat poate ajuta – copiii își doresc adesea să aibă ceva special în comun cu părinții: un gest, un cuvânt secret sau orice simbol, pe care să-l descifreze doar ei și prin care să fie evitate situațiile stânjenitoare. Această idee poate fi utilă și în prevenția abuzului sexual – atunci când copilul nu se simte în siguranță, când s-a întâmplat ceva și nu-i este clar despre ce este vorba și ce va urma, când vrea să iasă cât mai repede dintr-un context (de exemplu, vizita la un coleg etc.). E folositor ca el să utilizeze acest limbaj și părintele – fără să se îndoiască – decodificând mesajul, să-i ofere copilului ajutorul solicitat.

8. O atingere în zonele intime poate crea plăcere – în majoritatea cazurilor de abuz sexual pe care le-am auzit relatate de către adulții victime ale abuzului în copilărie, victima se simțea extrem de vinovată sau de rușinată din cauza sentimentului de plăcere pe care-l resimțise – ceea ce biologic este explicabil 100%. Nu este nicio rușine în a simți plăcere la atingerea unor părți ale corpului; este chiar normal, dacă aceste atingeri sunt exprimate doar de către sine, în mod natural până prin adolescență și mai apoi în mod conștient. De aceea, este recomandat ca părinții să-i ajute pe copii să facă diferența între atingerea propriei persoane și „atingerea secretă” a altcuiva.

9. Până și prietenii au limite – uneori, atingerile nepotrivite nu vin din partea adulților; ci așa cum am mai menționat, în 23% din cazuri abuzul sexual este manifestat de către un alt minor. Prin urmare, este bine să-i echipăm pe copiii noștri cu mesaje potrivite și în ceea ce privește relațiile de prietenie: anumite curiozități, cum ar fi cele sexuale (de genul diferențelor dintre băieți și fete), pot fi explorate doar în prezența unui adult – mai exact, atunci când mama sau tata își adună curajul pentru a cumpăra o carte cu imagini despre anatomia umană și, mai mult sau mai puțin stângaci, vor comunica cu cei mici despre asemănări și diferențe.

10. Dialogul intenționat și conștient – în tumultul unei zile grele, suntem tentați să sărim peste anumite părți ale rutinei obișnuite, dar este esențial ca dialogul părinte-copil să nu facă parte dintre activitățile pe care le neglijăm. Adultul, dacă dă dovadă de o stare de prezență conștientă, va putea observa foarte repede orice schimbare în psihologia copilului, iar astfel poate interveni din timp dacă este nevoie. Și aici nu ne referim doar la cazurile de abuz sexual, ci la orice problemă sau dificultate care poate tulbura liniștea sufletească a celor mici.

S-ar putea ca, pentru cele mai multe familii, parcurgerea acestor pași să nu implice o singură discuție. Adevărul este că educația sexuală este un proces care durează întreaga viață, la fel și tot ceea ce înseamnă parentaj. Ca părinți, putem începe să introducem educația sexuală în viața copilului, dacă nu s-a întâmplat deja, chiar din acest moment – cel în care îl ștergem la fund când se ridică de pe oliță, cel în care aleargă gol prin casă, când îl ajutăm cu igiena corporală de seară, când auzim știrea despre pedofilie la radio sau la TV ori atunci când am terminat de citit acest articol.

sursa: https://republica.ro/cum-poti-reduce-riscul-de-abuz-sexual-asupra-copilului-tau-10-recomandari-pentru-parinti?utm_source, 13 ianuarie 2018, autor Gaspar Gyorgy

Cotizatia RENINCO - 2018

Cuantumul cotizației a rămas neschimbat pentru anul 2018, astfel:

- 50 lei/an pentru persoane fizice
- 100 lei/an pentru persoane juridice.

Contul în care poate fi achitată cotizația este următorul:

Cont IBAN: RO21RNCB0086004678330001

BCR -Sucursala GRIVITA, sector 1, Bucuresti

Cod fiscal RENINCO: 10791077

Membrii sunt rugati sa anunțe plata cotizatiei prin mail, la adresa: **arr.reninc.ro**

Cotizatia se poate achita si in cash, la sediul organizatiei din incinta Scolii nr. 1 Sfintii Voievozi (langa Hotel Ibis, Gara de Nord), cu un telefon în prealabil.

De asemenea, membrii au posibilitatea de a primi publicatii RENINCO!

Mulumim!

Toți pentru unul, unul pentru toți!

RENINCO - Buletin Informativ nr.2, anul 6, saptamana 15 – 21 ianuarie 2018